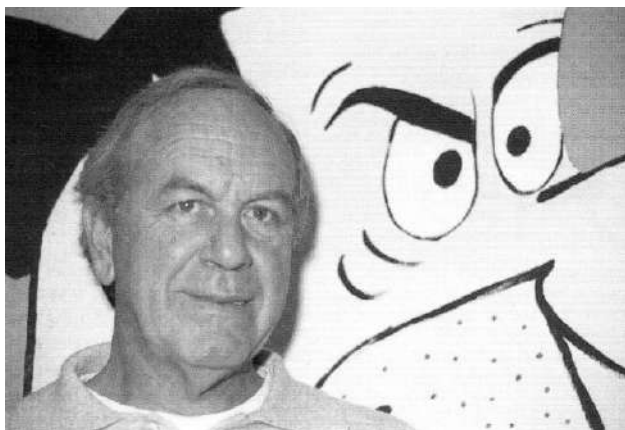

André Garenfeld: 40 jaar bij Philips!

Peter Wierenga en Gerard van Veen, (NLJ 19-01-1996)

Vandaag, vrijdag 19 januari, viert André Garenfeld zijn 40-jarig jubileum bij Philips. Op een kleine onderbreking na heeft hij deze gehele periode op het Nat.Lab. gewerkt. Hij is begonnen bij het Stirling-project en heeft zich daar tot 1990 in verschillende projecten verdienstelijk gemaakt. De laatste vijf jaar is hij werkzaam in de groep Wierenga, alwaar hij zich inzet bij het scheeronderzoek.

Reeds op 16-jarige leeftijd begon de onstuimige André, na de gebruikelijke drie maanden opleiding in de Machinefabrieken, te werken op het Nat.Lab. We schrijven dan: 1956. Zijn eerste activiteiten vonden plaats in de proefruimte bij de 'warme Stirling'. In de loop van de tijd bleek dat André zijn energie niet voldoende kwijt kon op het lab. Roelof Meyer, zijn toenmalige baas, vond hem 'moeilijk te sturen'. De algemene mening was dat hij maar eerst eens het landsbelang moest dienen en dan wel bij de commando's. In twee jaar tijd werd André een groene baret en specialist in demolitie, vlammenwerpen en parachute-springen. Terug op het lab verscheen een bedaarde en gedisciplineerde jongeman.

De jubilaris: André Garenfeld

Vanaf 1961 werkte André bij Köhler aan grote Stirling-koelmachines. Deze werden gebruikt om vloeibaar helium en stikstof te maken. Daarmee konden dan vervolgens experimenten bij lage temperatuur gedaan worden. In 1968 veranderde het accent naar mini-koelers. Samen met Bert Prast ontwikkelde hij vrije-zuiger-Stirling-motoren, die 'resonant' werden aangedreven met een magneetspoel. Ten tijde van de energiecrisis begon men zich druk te maken over Stirlingmotoren die op zonne-energie werkten. De toepassingen lagen vooral in derdewereld-landen.

Prast placht altijd te zeggen: *'Motoren op zonlicht: dat moeten we hebben, want zonlicht is gratis!'* In het laatste Stirling-project waarin André participeerde – vanaf 1984 en onder leiding van Frits Dijkman - ontwikkelde men grote koelers voor IBM-computers. Hij werkte hieraan tot 'Stirling' gestopt werd in 1990. In 1990 verschoof het werkerrein van André drastisch. Hij begon aan een compleet ander onderwerp: 'personal care' en wel in het bijzonder 'men-shaving'. Vooral innovatief bezig zijn bleek zijn sterkte. Het bedenken van nieuwe concepten en het maken van uitvoeringsvormen werd zijn lust en zijn leven.

Behalve op zijn werk is André ook thuis steeds bezig met uitvinden. Daarnaast kan hij zonder honden niet leven en blijft het felle licht van Van Gogh hem boeien. Vanuit zijn vakantieverblijf in Zuid-Frankrijk kan hij elk jaar voldoende licht opsnuiven en schilderen om zijn motivatie optimaal te houden. Toen André drie maanden bij Philips werkte, kwam onverwachts Frits Philips bij de Stirling-groep langs. André herkende hem wel, maar had hem nog niet eerder gesproken. Frits Philips vroeg André of hij zijn hele leven bij Philips zou blijven werken. *'Nee'*, was het antwoord, *'ik wil later zelf een fabriek neer gaan zetten'*. Gelukkig voor ons is het daar nooit van gekomen, maar: wie weet wat er nog in de toekomst gebeurt!